

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-11-24707 גריגר בצנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

מספר בקשה: 7

בפני כבוד השופט עודד שחם

אשרה גריגר בצנה

מבקשים

נגד

מדינת ישראל

משיבים

החלטה

- 1
- 2 בפניי בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט (להלן – הפקודה). על דעת הצדדים, ניתנת
- 3 החלטה זו על פי החומר הכתוב.
- 4 1. עניינה של העתירה שבכותרת בבקשה שהגישה העותרת על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-
- 5 1998 (להלן – חוק חופש המידע), לעיון במסמכים הקשורים בהליך השבת אזורחותה הליטאית.
- 6 ביום 20.1.22 הודיעה המדינה כי בקשת העותרת תועבר לדיון מחודש, וכי בתוך 30 יום מהחלטת
- 7 בית המשפט תינתן החלטה חדשה בבקשה. בפסק הדין שניתן בעתירה (24.1.22) ניתן תוקף של
- 8 פסק דין להודעה ונקבע כי החלטה חדשה בבקשת העותרת תינתן עד ליום 26.2.22. עוד נקבע כי
- 9 במצב זה מוצה הטיפול בעתירה במתכונתה הנוכחית, ויש להורות על מחיקתה.
- 10 2. משלא ניתנה החלטת המשיב במועד שנקבע, הגישה העותרת בקשה (9.3.22) "לסיוע לאור
- 11 הפרת פסק דין" (להלן – הבקשה הקודמת). בתגובת המדינה לבקשה (4.4.22), נכתב כי הטיפול
- 12 בבקשת העותרת נמשך, כי לצורך זה "מתעתד המשיב... לפנות לנציגות ליטא בישראל" לקבלת
- 13 עמדתה ביחס למסירת המידע, וכי החלטת המשיב צפויה להינתן בתוך 30 ימים, בכפוף לקבלת
- 14 מענה בפרק זמן זה מנציגות ליטא.
- 15 3. על רקע האמור, הוגשה הבקשה שבפניי, בה מבוקש לחייב את המשיב לקיים את פסק הדין
- 16 ללא דיחוי ולהטיל עליו קנס כספי בגין כל יום בו מופר פסק הדין עד לביצועו בפועל.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-11-24707 גריגר בצנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 4. נקודת המוצא לדיון היא בכך שהליך לפי הפקודה הוא הליך אכיפה קיצוני, אשר הסנקציה
2 שבצדו עשויה להיות קשה. מדובר בהליך שיורי, אשר השימוש בו צריך להיות מוגבל למקרים
3 מתאימים בלבד (בג"ץ 4299/13 ברקוביץ נ' שר האוצר (18.11.2014)).
- 4 5. בענייננו אין כל מחלוקת כי לא קוימה התחייבות המדינה, אשר קיבלה תוקף של פסק דין, לפיה
5 תינתן החלטה חדשה בבקשת העותרת בתוך 30 יום. מתגובת המדינה לבקשה שבפניי עולה כי
6 העיכוב במתן ההחלטה נעוץ, בשלב זה, בהמתנתה למתן עמדת הקונסוליה הליטאית ביחס
7 למסירת המידע. ברם, בתגובות המדינה לא הובהר די הצורך באילו צעדים נקטה בסמוך לאחר
8 מועד מתן פסק הדין על מנת לקדם את מימושו. לא למותר להזכיר, כי כבר בהודעת המדינה מיום
9 20.1.21 בה התחייבה למתן החלטה בתוך 30 יום, צוין כי החלטה זו תינתן לאחר ש"תיערך פנייה
10 מחודשת לכלל הגורמים הרלוונטיים אשר עליהם ליתן עמדה בבקשת העותרת, ברשות ומחוצה
11 לה".
- 12 6. בתגובת המדינה לבקשה הקודמת (4.4.22) נכתב, כאמור, כי המשיב "מתעתד" לפנות לנציגות
13 ליטא בישראל לקבלת עמדתה. זאת מבלי שהוסבר אילו פעולות בוצעו בעקבות מתן פסק הדין
14 ומדוע לא נערכה פנייה כאמור עד לאותו מועד (למעט טענה כי הגורם המשפטי המלווה את
15 העתירה אצל המשיב נעדר מעבודתו "מזה כשבוע ומחצה" מפאת מחלה, טענה שאין בה כדי
16 להסביר את אי מתן ההחלטה במועד שנקבע בפסק הדין).
- 17 7. בתגובת המדינה לבקשה שבפניי (4.5.22) נכתב כי "במהלך השבוע האחרון נעשו מספר
18 פניות... לגורמים בקונסוליה הליטאית בבקשה לקבלת עמדתם... אך חרף מאמצי הרשות טרם
19 התקבלה עמדת הקונסוליה". מהאמור עולה כי רק בחלוף למעלה מ-3 חודשים לאחר מתן פסק
20 הדין, נערכו לראשונה פניות אל הקונסוליה ביחס למסירת המידע המבוקש. על רקע זה, אין כל
21 פלא כי במועד הגשת תגובת המדינה טרם התקבלה עמדת הקונסוליה. גם כאן, לא הוסבר מדוע
22 רק בשלב כה מאוחר נערכו הפניות האמורות.
- 23 8. לא מצאתי ממש בטענת המדינה כי לא חלף המועד לקבלת ההחלטה אליו התחייבה בתגובתה
24 מיום 4.4.22 (לפיה החלטת המשיב בבקשה צפויה להינתן בתוך 30 ימים ממועד ההודעה). המועד
25 הרלוונטי לעניין עמידת המדינה בהוראות פסק הדין הוא המועד שנקבע בו – 26.2.22. אציין כי
26 גם המועד האחרון בו נקבה המדינה חלף מבלי שניתנה החלטת המשיב.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 21-11-24707 גריגר בצנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

9. על אף המפורט לעיל, לא שוכנעתי כי מתקיימות בעניינינו נסיבות המצדיקות, בעת הזאת, את מתן הסעד המבוקש. הליך לפי הפקודה הוא הליך הצופה פני עתיד. משכך, לא די בהתנהלותה הלקויה של המדינה בעבר על מנת לבסס מתן סעד על פי הפקודה. בנקודת הזמן הנוכחית עולה כי נערכו פניות לקונסוליה הליטאית במטרה לקדם את הטיפול בעניינה של העותרת, וכי המדינה ממתינה לקבלת עמדת הקונסוליה.

10. לא נעלמו מעיניי טענות העותרת כנגד עצם הצורך בפנייה לקבלת עמדת הקונסוליה הליטאית עובר להכרעה בבקשה. ברם, לא הונחה בפניי תשתית מתאימה לצורך הכרעה בטענות אלה. ספק גם אם הן מתאימות לבירור בגדרי הליך על פי הפקודה, אשר עניינו במקרים בהם מדובר בהפרה ברורה וחד משמעית של פסק דין שניתן.

11. בנסיבות אלה, ומשנמצא כי כעת מבצעת המדינה פעולות לקידום מתן החלטה בבקשת העותרת, אין בשלב זה הצדקה מספקת לסעד מרחיק הלכת של מתן צו על פי הפקודה. לנוכח מסקנה זו, איני נדרש להכריע בטענת המדינה כי הפקודה אינה חלה עליה. אעיר, עם זאת, כי טענה זו אינה נקייה מספקות כלל ועיקר.

12. על רקע האמור, דין הבקשה להידחות. אדגיש כי אני יוצא מתוך הנחה שכלל הפעולות הנדרשות יושלמו על ידי המדינה בכל ההקדם, ולכל המאוחר עד ליום 18.7.22.

13. אשר להוצאות הבקשה. על רקע המחדלים שנפלו בהתנהלותה של המדינה, תוך הפרת פסק הדין המבוסס על לוחות הזמנים בהם נקבה המדינה עצמה, הגשת הבקשה הייתה מוצדקת. בנסיבות אלה, למרות דחיית הבקשה, יש לחייב את המדינה בהוצאות העותרת. המדינה תישא, אפוא, בהוצאות העותרת בגין הבקשה בסך של 5,000 ₪. סכום זה משקף את הסכמת הצדדים אשר יתרה את הצורך בקיומו של דיון, את היקף העבודה שנדרשה ואת כלל הקביעות לעיל. אין לצרף לו מע"מ. הוא ישולם עד ליום 10.7.22.

ניתנה היום, ג' סיוון תשפ"ב, 02 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

24
25